

معلومات در مورد هپاتیت AB و C

هپاتیت چیست؟

هپاتیت به معنای آماس نمودن جگر است. ویروس های مختلفی میتواند باعث به وجود آمدن مرض "جگر آماس" گردد. ویروس های اصلی هپاتیت B و هپاتیت C هستند. بعضی از اشخاصی که به این مرض مبتلا شده باشند (نه تمامی موارد) علائم این مرض مانند زردی (زردی ناحیه چشم و پوست)، ماندگی، دلبدی یا شکم درد خواهند داشت. هر دوی این ویروس ها میتواند باعث عفونت مزمن گردد که بعد از گذشت چندین سال باعث آسیب رساندن جدی به جگر میگردد. بعضی اشخاص دیگر بدون پیشرفت نمودن مرض، ویروس را از بین می برند. تشخیص نوعیت ویروس یا اینکه آیا ویروس از بین رفته است یا خیر و یا اینکه آیا شما مبتلا به عفونت مزمن شده اید، با توجه به علائم مرض ممکن نمی باشد. فقط با انجام آزمایش خون میتوانید این موارد را مشخص نمایید.

از کدام طریق هپاتیت B واگیر دار است؟

در کشورهایی که شیوع هپاتیت B بالا است، معمولاً این ویروس از طریق تولد یا تماس به اعضای فامیل مبتلا به این مرض در سالهای اول زندگی تان انتقال می یابد. این مرض میتواند از طریق مقاربت جنسی محافظت نشده، خون، مانند استفاده شریکی از سوزن های طبی نا پاک نیز انتقال یابد. اشخاص دارای هپاتیت B مزمن میتواند دیگران را بدون در نظر داشت اینکه آیا علائم مرض را دارند یا خیر، مبتلا نماید.

چگونه به هپاتیت C مبتلا می شویم؟

هپاتیت C معمولاً از طریق خون یا استفاده از تجهیزات صحنی در شفاخانه ها انتقال می یابد. عمده ترین منبع سرایت این مرض در کشور ناروی و بخش های زیادی از جهان استفاده شریکی از سوزن های صحنی است. انتقال از طریق مادر حین تولد و سرایت از طریق رابطه جنسی ممکن است، اما بسیار اندک میباشد.

چرا انجام آزمایش های هپاتیت B و C اهمیت دارد؟

انجام آزمایش های هپاتیت B و C این جهت مهم است تا در صورت موجودیت آن، تداوی شوید و از پیشرفت مرض جلوگیری به عمل آید. از این لحاظ که شما از مبتلا بودن به مرض آگاه شوید و تدابیر احتیاطی را برای جلوگیری از سرایت آن به دیگران اتخاذ نمایید، نیز دارای اهمیت است.

چگونه میتوانید از مبتلا شدن به هپاتیت B و C جلوگیری نمایید؟

استفاده از کاندوم در مراقبت جنسی از انتقال هپاتیت B و C جلوگیری می نماید. در صورتیکه شخصی دوا را از طریق سوزن استفاده میکند، استفاده از وسایل و سوزن های پاک طبی، در مقابل انتقال هپاتیت B و C محافظت مینماید.

واکسین هایی برای هپاتیت B وجود دارد، تا کسانی که مخصوصاً در مقابل سرایت این مرض آسیب پذیر هستند بتوانند بطور رایگان این واکسین را دریافت نمایند. این واکسین به کسانی که با اشخاص دارای هپاتیت B مزمن تماس نزدیک یا رابطه جنسی داشته اند، داده میشود. هیچ نوع واکسین برای هپاتیت C موجود نیست.

خطر انتقال ویروس هپاتیت B از یک مادر مبتلا در دوره حاملگی به طفل در صورتی کاهش پیدا میکند که طفل واکسین شود و به زودترین وقت ممکن بعد از تولد گلوبولین ایمنی را دریافت نماید.

کسانی که مبتلا به هپاتیت B هستند باید از کاندوم در مقاربت جنسی با اشخاصی که واکسین نشده اند، استفاده نمایند.

در صورتیکه من به هپاتیت B یا C مبتلا باشم، چی اقداماتی باید انجام شود؟

این مهم است تا اشخاص دارای مرض مزمن بصورت منظم تحت نظارت یک داکتر باشند و آزمایش های خون جهت تشخیص اینکه چی وقت و چگونه تداوی آغاز شود، انجام شود. هر کسی که دارای عفونت هپاتیت C مزمن باشد، تداوی او باید توسط یک متخصص ارزیابی گردد. با انجام تداوی موفقانه، ویروس از بین میرود، اما در صورت ادامه اعمال پر خطر انتقال مرض، در مقابل مبتلا شدن دوباره محفوظ نمی باشید. همچنین، تداوی هپاتیت B مزمن توسط دواهای مخصوص برای آهسته نمودن روند پیشرفت مرض جگر آماس میتواند مناسب باشد، اما این تداوی بسیار

بصورت اندک باعث از بین رفتن ویروس بطور همیشگی میگردد.

هپاتیت A نوعی دیگر از ویروس است که باعث آماس جگر میگردد. هپاتیت A بدون تدوای ادامه پیدا میکند و هیچگاه مزمن نمیشود. اگر شما هپاتیت A داشته اید، شما برای مقدار باقیمانده عمرتان مصون شده اید. هپاتیت A از طریق غذا و آب آلوده و همچنین خون، مانند استفاده شریکی از سوزن های طبی سرایت میکند.